

[Kai Moltke.]

en lidt mere afslappet situation, om man hjemkaldte vor ambassadør i Athen for at give autentisk materiale, som kunne bringe klarhed i diskussionen.

Det spørgsmål, jeg i særlig grad har rejst og er interesseret i, er den rolle, som er blevet spillet af det græske kongehus. Nu har de militære kupmagere jo været så venlige at sige, at deres kupplaner har eksisteret lige siden kort efter februar 1964, da der kom et parlamentsflertal til magten, som ikke passede dem; man har sagt, at det er her, kupplanerne har deres rod, og at den gruppe, som nu har taget magten, i så lang tid har konspireret inden for den græske hær. Men så rejser der sig jo det spørgsmål, hvordan det var muligt, at noget sådant kunne forberedes inden for den græske hær. De, som fulgte den livlige græske diskussion i juli måned 1965, ved jo ganske nøjagtigt, at det var kontrollen over hæren, som parlamentets flertalsparti og den da siddende regering krævede som nødvendig forholdsregel til normalisering af græsk politik. Man ved ligeledes, at kongens svar på dette krav førte til afskedigelsen af Papandreou og fjernelsen fra magten af det hidtidige flertal i det græske parlament. Jeg tror, det ville være letsindigt at se anderledes på det. Jeg skal endvidere minde om i denne situation, at så sent som den 28. marts udskiftede man hærens generalstabschef, fordi han havde givet vidneudsagn på en måde, som ikke passede magthaverne i den provisoriske regering og kongehuset.

Det er på denne baggrund, jeg har rejst mit spørgsmål.

Stats- og udenrigsministeren (J. O. Krag): Jeg synes, at selve begivenhederne omkring militærkuppet i Grækenland som sådant står tilstrækkelig klart til, at man kan fordomme det. Der er næppe tvivl om, at en lille kreds af officerer har overtaget magten, sat demokrati og parlamentarisme til side og i hvert fald midlertidigt — mere kan vi ikke vide for nærværende — skudt befolkningens forfatningsmæssige frihedsrettigheder til side. Alt dette synes klart. Derimod er der næppe en helt tilsvarende klarhed omkring den græske konges forhold til det, der er sket. Jeg synes, vi ved for lidt om

denne specielle del af udviklingen til at kunne udtale nogen vurdering af den. Hvis imidlertid begivenhederne har taget en sådan fart og karakter, at det i de kommende måneder ikke vil være muligt for den græske konge at rejse til udlandet — ja, så tror jeg, at alle vil forstå det.

Kai Moltke: Ja, jeg takker stats- og udenrigsministeren for hans svar og skal sådan set være tilfreds, hvis resultatet bliver det bebudede.

Når man derimod ser på sammensætningen af den nye græske regering, tror jeg, man vil finde, at den har et andet præg end af udenrigs- og statsministeren her fremført. Se, der er premierministeren, hidtil rigsadvokat for Grækenland; der er blandt de øvrige ministre som minister for offentlige arbejder en vicepræsident for højesteret, og ved siden af denne højesteretsdommer figurerer endnu 5 andre højesteretsdommere og en ambassadør. Det er altså ikke nogen ensidig regering sammensat af oberster og generaler. Men kunne man tænke sig, at vicepræsidenten for Grækenlands højesteret og 4 andre højesteretsdommere virkelig skulle gå ind i en regering og aflægge ed til kongen, uden at dette selskab havde kongens sanktion? Her tror jeg fantasien er ved at løbe fra folk; derfor denne konkrete stillingtagen til kongehusets rolle.

Stats- og udenrigsministeren (J. O. Krag): Jeg synes, hr. Kai Moltke udtaler sig, som om der var dele af dette militærkup; en del af den virksomhed, der er udfoldet i forbindelse med det, eller dele af resultaterne af det med hensyn til regeringens sammensætning, som havde den danske regerings billigelse. Jeg ser ikke, at hr. Kai Moltke har noget som helst grundlag herfor.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Antonsen* til landbrugsministeren:

„Vil ministeren, bl. a. ved fremsættelse af lovforslag, skabe mulighed for, at de ham i vandløbslovens §§ 71 og 72 givne beføjelser fuldt ud kan anvendes over for hovedstadsområdet forurening af Øresund?“